పరాజితులు

ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావు

నర్స్ అతని పల్స్‌చూసి, నోట్‌చేసి, 'ఎందుకు మీకనుమానం వొచ్చింది?' పూర్తికావలసింది ... అలాగే ఉన్నాయని
రెండుమాత్రలు ఔన్స్‌గ్లాస్‌లో మందూ అని అడిగేడు శేఖర్ సగం లేచి పించేది.'
తట్టుకుని, అతనివేపు తిరిగి, 'ఉదయం కూర్చుంటూ. శేఖర్ నీరసంగా నవ్వి, చేతులు కట్టు
ముందు తీసుకున్నారా?' అంది. 'ఆ సీసాలు చూసి... ఈపాటికి సగం కట్టి కూర్చున్నాడు.

'ఏం?' అంది నర్స్.

'లేదు' అన్నాడు శేఖర్.

'నేను ఈమాట డక్టరుకి చెప్తాను—' అంది నర్స్, మాత్రలు అందిస్తూ.

'నాకు మందులు వేసుకోవాలని లేదు!' అన్నాడు శేఖర్, ఆమె రెండు చేతుల్లోనూ ఉన్న మందుల్ని చూస్తూ.

'ప్లీజ్! మీరంత చిన్నపిల్లలు కాదు. నిజానికి వాళ్ళే నయం — భయంతోనో, ప్రేమవల్లనో, నేను చెప్పినట్టు వింటారు! కమాన్!'

నర్స్ అతనితల వెనక చెయ్యిపెట్టి తల లేపి నోటిలో మాత్రలు వడేసి మందు తాగించి నేప్కిన్ ఇచ్చింది. ఏం జరుగుతోందో అతని కర్థం కాకముందే అతను మందుతాగడం అయిపోయింది.

కోపం, ఆశ్చర్యం కలిసిన గొంతుకతో, 'నేను చిన్న పిల్లవాడినేంకాదు!' అన్నాడు శేఖర్.

చిరునవ్వుతో, 'అందరూ ఇప్పుడేనా ఒక్కొక్కసారి చిన్నపిల్లలే అవుతూంటారు...' అంది నర్స్, రూములో అన్నీ సరిగా సర్దుతూ.

'కాని...మీరు ఇక్కడ కొత్తలాగ ఉన్నారు!'

'అవును...ఈ ఫ్లోర్‌కి ఈ నెల రావడమే'

'అందుకే చూడలేదు కాబోలు'

'అవును...మరేమైనా కావాలా?'

'ఏమీవొద్దు — ఈమందులు తాగించకుండా ఉంటే చాలును!'

అతని పక్కబట్టలు సర్దుతూ, 'మరి మీకు నయం అవడం ఎలాగ?' అంది నర్స్.

'నాకు నయం కానక్కరలేదు...ఏమైనా ఫరవాలేదు.'

'మరి ఇక్కడికెందుకొచ్చారు? మీకు నెర్వస్ బ్రేక్‌డౌన్ ఎందుకు వొచ్చింది?'

'అదేమీ నాకు తెలీదు...ఇక్కడికి రావాలని నాకు లేదు... మీకు తెలుసుకదా ... ఎవరి బలవంతానవైనా ఇష్టంలేని పనులు చేస్తూ ఉంటాము. నేనిక్కడికి రావడము అలాటి కారణమే...'

నాచీ చూసుకుని, 'మీరిక్కడ ఉన్నంత సేపూ మా విధి మేము నిర్వర్తించక తప్పదు కదా!... మరో గంటలో విజిటర్స్ వొస్తారు— బట్టలు మార్చుకోండి. నేను డాక్టర్‌ని చూస్తాను' అంది నర్స్,

ఆమె వెళ్ళబోతోంటే క్రిందకి దిగి నిలబడి శేఖర్, 'డాక్టరుతో ఏం చెప్తారు?' అన్నాడు.

'నర్స్‌లని గురించి—వాళ్ళు రిపోర్ట్ చేసి ఉంటే సరే, లేకపోతే...'

'లేకపోతే?'

'ఆయన చూసుకుంటారు. ఇక్కడ డ్యూటీ విషయంలో చాలా ఖచ్చితంగా ఉంటారు.'

'నేను ఆ బద్దం చెప్పి వాళ్ళమీదకి రాకుండా చూస్తాను.'

నర్స్ నవ్వింది. 'ప్రయత్నించండి ... కాని, లాభం ఉండదు. నా సంగతి వీళ్ళందరికీ పన్నెండేళ్ళనుంచి తెలుసును ... మీ సంగతి తెలిసే ఉంటుంది!' అని, ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

శేఖర్ చికాకుగా అటూ ఇటూ పచారు చేశాడు — తనకి మందులు తీసుకోవాలని లేదు. తనకి త్వరగా నయం కాకపోతే బాధ లేదు. అసలు నయం కాకపోయినా విచారం ఏమీలేదు. చాలాకాలం జీవించాలనీ, ఆరోగ్యంగా ఉండాలనీ, తనకే కోరికలూ లేవు.

వీళ్ళు తనకెందుకిలాగ బాధపెడతారు?

నర్స్ చేతిలో తాను ఓడిపోయాడు.

మిగిలినవాళ్ళు ఇంత అన్యాయంగా లేరు... 'తరువాత' తీసుకుంటావంటే కాదనలేరు.

అసలు తానిక్కడికి రాకుండా ఉండవలసింది...

కంపెనీవాళ్ళెంత బలవంతం చేసినా, కాదనే శక్తి ఉండి, సంవత్సరం గడిచేది. తన పనిలో పెద్ద లోపాలు ఏవీ లేక పోవడంతో డైరెక్టర్లు కూడా ఏమీ అనలేక పోయారు. తనవల్ల కంపెనీకి ఎంత లాభమో, వాళకే తెలుసును ... అందుకే, తాను బాగానే ఉన్నానని చెప్పి వాళ్ళ సూచనలని గౌరవంగానే తిరస్కరించగలిగాడు తాను.

కాని, శాంతిని కాదనలేక పోయాడు,

ఎందుకో, ఆమె తన జీవితంలో ఎవరికీ ఇవ్వకూడదనుకున్న స్థానాన్ని ఆక్రమించగలిగింది. అది తాత్కాలికమే ఒకరోజు—అనుకోని పరిస్థితుల్లో ఆమెకి తాను వాగ్దానం చెయ్యడం జరిగింది.

మాట తప్పడం తనకిపడదు...

ఆమె ఇప్పుడు తనకేమీకాదు—కాని, డాక్టరు వెళ్ళమనేదాకా తానిక్కడ ఉండి వాగ్దానం నిలుపుకోవాలి.

శాంతి...

ఒకప్పుడు తాను ఆమెని ప్రేమించాడు.

జీవితంలో ఇంకెవ్వరినీ ప్రేమించకూడదని నిర్ణయించుకున్నాక, రాగబంధాలకి కాలం దాటిపోయాక, తాను ఆమెకి చాలా దగ్గర అయాడు. ఆమెకూడా తనకి దగ్గరగా వొచ్చింది.

ఆమెని కలుసుకున్నరోజు, తొలిసారి ఆమెతో మాట్లాడినరోజు, తనకి జ్ఞాపకం ఉంది. అప్పుడు అప్పుడూ ఆరోజు తన జీవితంలో ఉండి ఉండకపోతే, ఒకదారిలో సాగిపోతోన్న తన జీవితం మరోదారి పట్టి ఉండేదికాదనీ, ఈ గతుకులదారి తనకి మరి కొంచెం అశాంతిని కలుగజేసి ఉండేదికాదనీ అతనికి అనిపిస్తూ ఉంటుంది. ఆ పశ్చాత్తాపమే ఆ జ్ఞాపకాన్ని చెరిగిపోకుండా ఉంచింది.

కమల్ ఎందుకారోజు పార్టీ ఇచ్చేడు?

కమల్ పార్టీ ఇచ్చేందుకు కారణం దేనికి? అతనికి బుద్ధి పుడితేసరి... పార్టీ ప్రతినెలలోనూ కనీసం ఒకటి, తరుచు రెండు.

ఆ పార్టీలలో గెస్టులెవరు మారినా మారనిది శేఖర్ ... ఇప్పుడు ఈ నర్సింగ్ హోమ్‌లో ఉండి ఆలోచించిచూస్తే, ఆ రాత్రులూ, ఆ రొదా, ఆ దీపాలూ, తెర మీద బొమ్మలలాగ కనిపిస్తాయి — అవాస్తవంగా. కాని అప్పుడు అవి చాలా వాస్తవాలు.

సంవత్సరం అయింది ఆ పార్టీ అయి.

తాను ఆరోజు మరీ చిరాగ్గా ఉన్నాడు.

ఎందుకో! ఏదో చిన్న విషయమే అయి ఉంటుంది. ప్రతీ విషయానికీ కోపం తెచ్చుకోవడం, బాధపడడం, తనకి చాలా కాలంనుంచి అలవాటయిపోయింది... అలాటిదే, మరునాటికి జ్ఞాపకమే ఉండని ఏదో జరిగింది...

వొచ్చిన గెస్టులు తనని పలకరించినా శేఖర్ ముఖంలో చిరాకు తప్ప మరేమీ కని

పించేక మొదటి గంటలోనే ఏమో మూరు అందరూ అతన్ని తప్పించుకని తిరిగారు. శేఖర్ మామూలుకన్నా ఎక్కువ తాగడం జరిగింది.

కమల్ అతను కూర్చున్న చోటికివచ్చి, అతని పక్కన కూర్చుని, 'ఏమిటి విశేషం, బ్రదర్? అలాగ ఉన్నావేం?' అన్నాడు, మరోక గంటతరవాత.

'ఎలాగ ఉన్నాను?'

'లోకం అంతా నీ శత్రువుల్లాగ...'

'అది నిజమేకనక!'

'కాదని నీకు తెలుసు...'

'నాకు చాలా తెలుసులే—పో కమల్... నీ పనిచూసుకో. నాకు మరో డ్రింక్ ఇమ్మనీ అందులో సోడావొద్దనీ చెప్పు...'

'శేఖర్!...నువ్వు కొంచెం స్లో అవు...'

'ఏం? నీ విస్కీ అయిపోతుందా?'

కమల్ నవ్వి, 'నువ్వీ స్పీడుతోసాగిస్తే నిజంగానే అయిపోయేలాగ ఉంది!... కొంచెం తిను ఏమైనా...' అన్నాడు. శేఖర్ అతనిమీద చిరాకుపడ్డాడు,

కమల్ పక్కన నిలబడి తనని పరీక్షిస్తూన్న అపరిచితుడెవరో అనవసరంగా కలుగజేసుకోకపోతే, ఆమాటలు మరే పరిణామానికీ దారితీసేవికావు. కాని అతను కమల్ భుజాలమీదికి వొంగి, 'కమల్! ఈ ఇల్లు నీదా? కాదా?' అన్నాడు.

'ఏం?' అన్నాడు — గొంతుకలో కోపం వినికమల్.

'ఈయన శాంతిని ఇన్సల్ట్ చేశాడు...'

'ఏమయింది?'

'శాంతి అతన్ని పలకరిస్తే, కసిరాడు .. డ్రింక్స్ ఆఫర్ చేస్తే క్రిందని పడేశాడు...'

శేఖర్‌కి ఒక్కసారి తెలివి వొచ్చినట్లయింది.

కమల్ అతనివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసి, 'శేఖర్! నిజమేనా!' అన్నాడు.

శేఖర్‌కి జ్ఞాపకం లేదు. అలాటిపని ఏ పరిస్థితుల్లో కూడా జరిగి ఉంటుందనీ, తన ప్రవర్తన అంత కిందికి దిగజారి ఉంటుందనీ అతననుకోలేదు... చూచాయగా ఆ అపరిచితుడు అరగంట క్రిందట, నాలుగు డ్రింకులకి పూర్వం తన తాగుడు గురించి ఏదో అనడం. తానతనిని 'షటప్' అని చెప్పడం మాత్రం అతనికి జ్ఞాపకం ఉంది.

'అదేం నిజం కాదు కమల్!...ఈ మనిషికి అనవసర ప్రసంగం ఎక్కువే అని చేసనడం, నోరు మూసుకోమనడం మాత్రం నిజం' అన్నాడు శేఖర్.

కమల్ వెంటనే ఏమీ అనలేదు — అనలేకపోయి. శేఖర్ తన గ్లాసులో మిగిలిన కొద్ది పానీయాన్నీ గమనిస్తూ, జరిగినదాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

చివరికి కమల్, అవతలి మనిషిని చూస్తూ, షా! 'నువ్వుచెప్పేది నిజమా?... శేఖర్‌ని నాకు బాగా తెలుసు—అలాగ చేసి ఉంటాడని అనుకోను' అన్నాడు.

షా కోపంగా, 'అతనిసంగతి నీకు తెలీదులే — తెలిసినా ఒప్పుకోవు...అతను ఒక—' అని కోపంగా ఆగి, తాను క్షమించలేని మాట అన్నాడు.

చేతిలోని గ్లాసు బలంగా విసిరాడు శేఖర్.

అది వెళ్ళి రెండడుగులు అవతల నిలబడి అదంతా గమనిస్తోన్న శాంతిమీద పడింది.

హాలులో అంతా ఒక్కసారి నిశ్శబ్దం ఆక్రమించింది.

శేఖర్‌కి పూర్తిగా తెలివి వొచ్చింది.

క్షమించరాని తప్పు చేసిన గుర్తింపు తాగిన విస్కీని ఓడించింది.

లేచి, ఊగుతూన్న కాళ్ళమీద నిలబడి, 'అయామ్ సారీ...' అని, బయటికి వెళ్ళడానికి రెండడుగులువేసి పడబోయాడు.

ఇద్దరు రెండువేపులా అతన్ని పడకుండా పట్టుకుని, మెట్లుమీంచి మీదికి, బెడ్‌రూమ్‌కి తీసుకెళ్ళేరు.

చీకటి గదిలో దీపం వెయ్యగానే శేఖర్ కళ్ళు అప్పుడే కనిపించినట్టు ఆ ఇద్దరినీ చూశాడు— ఒకరు కమల్. రెండో మనిషి శాంతి.

కమల్ అతన్ని మంచంమీద కూర్చోబెట్టి, 'శాంతి! మీరితన్ని క్షమించాలి...' అన్నాడు.

శాంతి ఏమీ అనబోయే లోపున గది తలుపులు విసురుగా తోసుకుని షా లోపలికి వొచ్చి, 'శాంతీ! నువ్విక్కడ ఏం చేస్తున్నావు? జరిగినది చాలదా?' అన్నాడు, పెద్ద గొంతుకతో.

'నువ్వు వెళ్ళు...' అంది శాంతి.

'నువ్వీ ఇంట్లోనే ఉండకూడదు ... ఈ గదిలో—'

అతి మెత్తటి శాంతి కంఠస్వరం ఒక్కసారి మారిపోయింది. 'నేనేం చెయ్యాలో, ఎక్కడ ఉండాలో నాకు తెలుసు... నువ్విక్కడినించి వెళ్ళు' అంది. అనవసరమైన ఆ కాఠిన్యం శేఖర్‌కి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

ఉరిమినట్లు అందరివైపూ చూసి, షా వెళ్ళిపోయాడు. కమల్ ఎయిర్‌కండిషనర్ స్టార్ట్‌చేసి, శాంతిని కూర్చోమని, పర్సోం

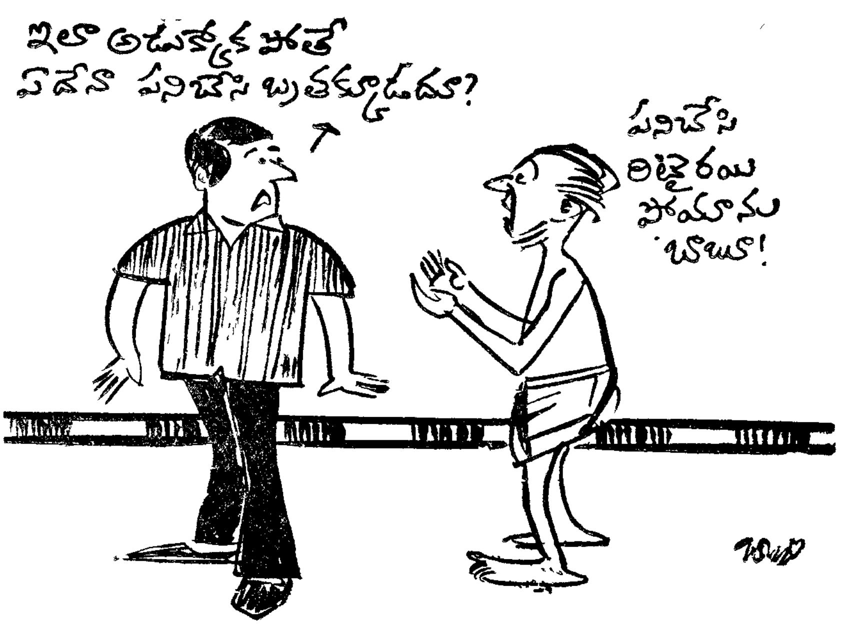

టుని పిలిచి, స్కాచ్, బ్లాక్ కాఫీ తెమ్మని చెప్పి, బయటికి వెళ్ళాడు.

శేఖర్ పరుపుమీద నీరసంగా జారి, 'శాంతీ! రెండుసార్లు మీకు కష్టం కలిగించాను... ఒకసారా? రెండుసార్లా?' అన్నాడు.

'రెండుసార్లే...'

'షా చెప్పినది నిజమే నన్నమాట!'

'అవును...'

'మీకెలాగ క్షమాపణ చెప్పేది? ... ఏ పరిస్థితిలోనూ ఇంత అనాగరికంగా ప్రవర్తిస్తాననుకోలేదు...' అన్నాడు తడబడుతూ.

ఆమె చీరా, బ్లవుజా తడిసి ఉన్నాయి. ఆ సంగతి గమనించి మరీ సిగ్గుపడ్డాడు శేఖర్.

శాంతి ఏమీ అనలేదు. లేచి అతని టై విప్పి అటు పడేసి, తువ్వాలుతో ముఖంనిండా, మెడలనిండా ఉన్న చెమట తుడిచి, 'ఎలాగ ఉంది?...సాయంత్రంనించీ మీరు మామూలుగా లేరని గమనించాను' అంది.

'భరించలేని సిగ్గుగా ఉంది...మీరు నా బాధని ఈ పరిచర్యలతో ఎక్కువ చేస్తున్నారు ... కనీసం నన్ను నాలుగు తిడితే కొంత నయంగా ఉంటుంది' అన్నాడు తాను.

శాంతి చిరునవ్వుతో, 'మిమ్మల్ని తిట్టాలని లేదు — కాని, మీరు అనవసరంగా బాధపడకండి ... అందరమూ ఏదో ఒక రోజున ఇలాటి పరిస్థితుల్లో పడేవాళ్ళమే!' అంది.

సర్వెంట్ కాఫీ, కొన్ని తినుబండారాలూ తెచ్చాడు.

అతనికేదీ తినాలనీ తాగాలనీ లేదు. కాని శాంతి బలవంతాన కాఫీ చాలా తాగాడు. బ్లాక్ కాఫీ.

విస్కీ ప్రభావం తగ్గేసరికి మరోగంట పట్టింది. అప్పటికే పార్టీ ముగిసి అందరూ వెళ్ళారు. శాంతి అతన్ని ఇంటిలో విడిచి వెళ్ళిపోయింది.

ఆ తరవాత ఆమెని తప్పించుకుని తిరిగేడు శేఖర్... పార్టీలకి వెళ్ళడమే కాక, తాగడం కూడా చాలావరకు తగ్గించేశాడు. ఆరోజు సంఘటన జ్ఞాపకం వొచ్చినప్పుడల్లా అతను సిగ్గుతో కుచించుకుపోయేవాడు.

నాలుగైదు వారాల తరవాత ఒకనాడు శాంతి టెలిఫోన్ చేసింది... ఆమె బర్త్‌డేకి పార్టీ ఇస్తోంది. నలుగురైదుగురుమాత్రం వొస్తారు. టీకి రావాలి తాను...

'సారీ శాంతీ ... క్షమించాలి' అన్నాడు తాను.

'మనం ఇద్దరం క్షమాపణలతో కాలం గడిపేలాగ ఉన్నాము — ఈ మధ్య మీరెక్కడికీ పోనేలేదు గదా! రండి ... నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంటుంది' అంది శాంతి.

తనకి వెళ్ళాలని లేదు. ఆమాట మళ్ళీ చెప్పి, 'రాత్రి నాతో డిన్నర్‌కిరండి... ప్లీజ్!' అన్నాడు.

శాంతి ఒక్కనిమిషం ఆగి, 'సరే!...' అంది.

'ఎనిమిదిగంటలగానే వొస్తాను'

'థాంక్స్...' అని ఫోను పెట్టేసింది శాంతి.

ఆరాత్రి ఇంటికి చేరేసరికి పన్నెండు దాటింది — డిన్నర్ — తరవాత మెరీన్‌డ్రైవ్‌లో తిరిగి, కొంతసేపు కూర్చుని.

తానిచ్చిన నెక్లెస్ తీసుకోడానికి శాంతి ముందు ఒప్పుకోలేదు. ఆమె చివరికి అంగీకరించేసరికి తనకి ఎంతో సంతోషం అనిపించింది.

ఆ పరిచయం క్రమంగా రోజూ కలుసుకొనేదాకా వొచ్చింది — ఆమె ఒక్కరోజు కనిపించకపోతే తహతహ లాడిపోయే వాడు తాను. ఆమెమీది అభిమానం క్రమంగా ప్రేమగా మారడం తనకి ఆశ్చర్యం కలిగించనూ లేదు. కాని, శాశ్వతంగా ఆమె తనదిఅయితే, ఆమెకి శాంతి ఉండదు — పేరులోతప్ప; అని తనకి తెలుసును.

దానికి కారణం — తన చరిత్రా, తన మనస్తత్వమూను. పుట్టుకనించీ తనలో విచిత్రమైన ఒక గుణం ఉండేది — అది కారణం లేకుండానే ఎవరినైనా ద్వేషించ గలగడం.

తనకి జ్ఞానంవొచ్చిన దగ్గరినించీ ఈ గుణం తనని ఆశ్చర్యపరుస్తూనే ఉంది; అది సహజంకాదనీ, వాంఛనీయంకాదనీ తనకి తెలుసును. కాని, కొంతమందిని చూడగానే, వారితో రెండు మాటలాడకుండానే వారిమీద తనకి ద్వేషం కలిగేది. మరీ చిన్నప్పుడు ఈద్వేషం తక్షణమూ అసతలి పిల్లలమీద (ఒక్కొక్కపుడు పెద్దవాళ్ళమీద) చెయ్యి చేసుకునేలాగ చేసేది. పెరిగినకొద్దీ ఈ ద్వేషాన్ని అదుపులో పెట్టడం నేర్చుకనీ, ద్వేషాన్ని కొంత తగ్గించుకునీ దైనందిన జీవితాన్ని గడుపుతూ వచ్చాడు. కాని, ఆగుణం తనలో ఎప్పటికీ పూర్తిగా నశించలేదు.

ఆ తత్వమే తనని సంసారానికి అనర్హుడిగా చేసింది. ఎంత మంచిదైనా, ఎంత సహనంగలదైనా, ఏ ఆడదీ తనలోఉన్న ఈ గుణాన్ని భరించలేదు. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, విధిగా ఆమె తనచేతిలో బాధపడుతుంది. జరిగేదంతా తనచేతిలోనూ ఉండదు...తనకతీతమైన ఏదోశక్తి తనలోని మానవతని హటాత్తుగా మాయంచేసి, తన స్థానంలో ఒక దానవుణ్ణి ఉంచుతుంది. తాను నిస్సహాయంగా, వాడు ఎక్కడనించి వొచ్చాడో అక్కడికి వెళ్ళేదాకా, వేచి ఉండడం కన్న ఏమీ చెయ్యలేడు.

ఆమెని పెళ్ళిచేసుకుని సుఖపడదామనే అనుకున్నాడు తాను. అంతకుముందు ఆడవాళ్ళతో తన పరిచయాలు ద్వేషంతోనే అంతమయిఉన్నా, వాళ్ళు అందరూ తనకి ఆప్తులుకారు. మానసికంగా వాళ్ళు తనకి దగ్గరకాదు కూడను. వాళ్ళ స్వార్థంకోసం తన స్వార్థాన్ని వాళ్ళు సంతృప్తి పరచారు.

గీత అలాగ కాదు.

ఆమెతో పరిచయం అయ్యాక ఆమెని పెళ్ళి చేసుకుందామని తాను మనసారా కోరాడు.

అందరిలాగానే, ఆమెతో, తాను తిరిగి యవ్వనంలో సహజమైన ఆనందాన్ని ఆమెతో పంచుకున్నాడు. ఆమెచుట్టాలెవరో హటాత్తుగా పోయిఉండడంవల్ల కాని, త్వరగా ఆమె వివాహం చేసుకుని ఉండేవాడు

మరొక ఆరునెలలు గడువుపడింది వివాహం.

ఆ ఆరు నెలలలోనూ మూడు బాగానే గడిచాయి.

ఆ తరువాత...

ఆ సాయంత్రం మళ్ళీ జ్ఞాపకం చేసుకోవాలనిపించ లేదు శేఖర్‌కి. ఆ యువ్వా అతనికి వివరాలు ముందునించీ తెలీవు.

అతనికి జ్ఞాపకం తనని ఆ సాయంత్రం గార్డెన్లో కలుసుకోడానికి ఆరునుంచి ఎదురు చూసి, ఆరున్నరకి ఆమె రాగానే, ఆమెని దూషించడం: ఆమె కన్నీళ్లతో ఏదో అన బోతే ఆమెని చెంపమీద కొట్టడం.

దానితో ఆ సంబంధం రద్దు అయి పోయింది.

తానూ రద్దు అయాడు—చాలా మందికి. కోర్టు కేసులో తాను 'గిల్టీ' ప్లీడ్ చేసి రెండువొందల రూపాయిల జుల్మానా కట్టాడు.

తరవాత...

తరవాత అమిత: ఆమెతోనూ పోట్లాట—

* * *

శేఖర్ బలవంతంగా ఆలోచనలని ప్రస్తుతానికి తెచ్చుకున్నాడు. జరిగిన వన్నీ జ్ఞాపకాలుగా తనకి కలిగించేది బాధకన్నా మరేమీ లేదుగా! 'పునరపి మరణం' అనినట్టు, సంయోగం, తన చేతులలో ఆ సంబంధానికి వినాశం, వియోగం. అంతే.

శాంతి...

తనని బలవంతపెట్టి ఇక్కడ పెట్టింది.

పదిహేను రోజుల క్రిందట.

ఆమెమీద తనకి ఆప్యాయత హెచ్చయిన కొద్దీ, అది ప్రేమగా మారినకొద్దీ తనకి బెంగగానే ఉంది—తనలోని దానవుడు బయటికి వొస్తాడేమోనని.

కాని, ఇప్పటిదాకా అవాంఛనీయమైన దేమీ జరగలేదు ... నెలరోజుల క్రిందట హటాత్తుగా తనకి జీవితంమీద కోరిక చావడం తప్ప.

అదే శాంతిమీద ఉదాసీనతని కలుగ జేసింది. అన్ని విషయాలమీద అసహ్యం కలుగజేసింది.

చావాలని లేదు తనకి.

కాని, బ్రతకాలని లేదు.

సంపూర్ణమైన ఉదాసీనత.

శాంతిని చూడాలనిలేక ఆమెని కల వడం మానేశాడు. ఆమె తనని వెతుక్కుంటూ వొస్తే, కనిపించకుండా ఉండి పోయాడు. ఆరునెలలై ఆమె ప్రార్థనకి లొంగి తాగడం మానినా, మళ్ళీ తాగుడు మీద విపరీతమైన కోరిక.

ఇంత ఉదాసీనతలోనూ ఆ కోరికని అదుపులో పెట్టుకున్నాడు.

చివరికామె తనని వేటాడి పట్టుకుని ఇక్కడ చేర్చింది— మొదటి పదిరోజులూ నాలుగునుంచి ఆరుదాకా ఉన్న విజిటింగ్ అవర్స్ పూర్తిగా ఇక్కడ గడిపింది...తాను ముభావంగా ఏదో ఒకటిరెండు మాట లాడడం కన్నా చెయ్యకపోయినా. కొన్ని వారాల క్రిందట తనలో ప్రారంభించిన ఈ ఉదాసీనతకి కారణం అతనికి తెలీదు — నిజానికి ఆ విషయాన్ని గురించి తరిచి ఆలోచించాలనీ అతనికి లేదు. ఎప్పుడో హటాత్తుగా, తనకి తెలియకుండానే, ఆమె నించి జారిపోయి దూరంగా వెళ్ళిపోవడం ప్రారంభించాడు... అంతే.

ఈ నాలుగు రోజులలో శాంతి ఒక్క రోజుమాత్రం వొచ్చింది- తొలినాడు రాలేనని టెలిఫోన్ చేసింది, ఆఫీసులో ఏదో అర్జెంటుపని కారణంగా. మర్నాడు అయిదయాక వొచ్చి అరగంటలో వెళ్ళిపోయింది, ఉన్న కొంచెంసేపూ ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టు కూర్చుని. ఆ తరవాత ఆమె రానూలేదు, ఫోనుగూడా చెయ్యలేదు.

ముందర అతనికి రిలీఫ్ కలిగింది ... తనని అంతగా శాంతి బంధించడం అతనికి ఈ మధ్య చాలా అసంతృప్తి కలుగ జేస్తోంది. మరోవారం తిరగకుండా ఈ నర్సింగ్‌హోమ్ విడిచి వెళ్ళిపోవొచ్చునని, తన పూర్వాశ్రమంలోకి మళ్ళీ ప్రవేశించి, ఆందోళనలేని జీవితం సాగించవొచ్చునని అతని కనిపించింది. అన్నీ ఆలోచిస్తే, ఈ ప్రేమ ఏమిటి, తాత్కాలిక వ్యామోహం తప్ప? గీతనీ, అమితనీ తాను ఒకప్పుడింత గాఢంగానూ ప్రేమించలేదూ? వాళ్ళని ఇప్పుడు మనసారా ద్వేషించ గలగలేదూ?

శాంతిని ఇంకా తాను ద్వేషించడంలేదు.

కాని, మరికొన్ని వారాల్లోనో, నెలల్లోనో, ఆమెనీ ద్వేషించ గలుగుతాడు.

శేఖర్ గడియారం చూసుకున్నాడు... మరో పదినిమిషాల్లో నాలుగవుతుంది.

తనకోసం శాంతి తెచ్చిపడేసిన పుస్తకాలలో ఒకటి తీసుకుని కుర్చీలో కూర్చుని చదివే ప్రయత్నం చేశాడు—కాని, అతని మనస్సులో ఏమీ పోవడంలేదు. పుస్తకం కిందనిపడేసి, మళ్ళీ గదిలో పచార్లు సాగించాడు.

ఇక్కడినించి త్వరగా వెళ్ళిపోవాలి.

శాంతి మళ్ళీ కనిపించకూడదు...

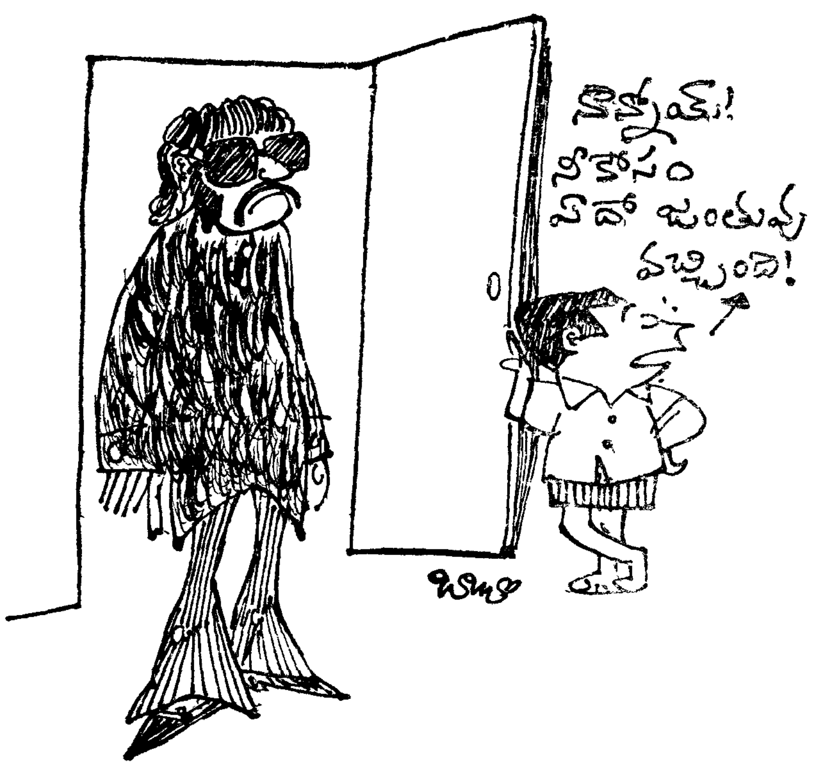

ఆమె ఈరోజుకూడా రాకుండా ఉంటే బాగుండును.

అతను మళ్ళీ టైము చూశాడు... ఇంకా నాలుగుకి ఆరునిమిషాలు ఉంది.

అతనికి శాంతినిగురించి ఆలోచించాలని లేదు. కాని ఆమెనిగురించి తప్ప ఆలోచించలేకుండా ఉన్నాడు.

కొద్ది నిమిషాలు శేఖర్ దృష్టివంతనీ టెలిఫోన్‌మీద కేంద్రీకరింపజేశాడు. అది తనకి శాంతినించి సందేశం తెస్తే...

అతనెంత తీవ్రంగా టెలిఫోన్‌మీద దృష్టినిలిపినా ఏమీ జరగలేదు.

నాలుగయింది.

మరో ఇరవై నిమిషాలతరవాత అయిదు...

ఇంక ఆగలేక అతను ఆమె ఇంటికి టెలిఫోన్ చేశాడు—కాని, ఆమె ఇంకా రాలేదని చెప్పారు.

ఆమె ఆఫీసుకీ టెలిఫోన్ చేశాడు—

నాలుగు కాకుండానే ఆమె వెళ్ళిపోయిందని అక్కడనించి చెప్పేక అతనికి కోపం వొచ్చింది. శాంతి ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయింది?

ఆమెవెంటనే వొస్తే బాగుండును...

మళ్ళీ గదిలో పచారుచెయ్యడం ప్రారంభించాడు శేఖర్.

శాంతి ఎందుకు మారిపోతోంది?

పరాపేతులు

శేఖర్‌కి జ్ఞాపకం వొచ్చాడు. అతనికి లండన్‌లో పోస్టింగ్ వొచ్చిందని విన్నాడు... కాని శాంతి ఆర్తితో అతనితో పూర్తి తెగతెంపులు చేసుకుంది. మరి?

చిన్నియుగాలో గడిచాక ఆరయింది.

శాంతి రాలేదు.

నర్స్‌వొచ్చి ముందులిచ్చి, డాక్టర్‌ని పిలించింది. డాక్టర్ అతనికి సెడెటివ్ ఇచ్చి నిద్రపోగొట్టాడు.

ఆ తరువాత నాలుగురోజులూ శేఖర్ చాలా మంచి పేషెంటుగా గడిపాడు ... శాంతి ఇంక రాదని నిర్ణయించుకున్నాక అతనికి కొత్త ప్రశాంతి కలిగింది. అతని దైహిక పరిస్థితి మారి, అతను అడగగానే డాక్టరు డిశ్చార్జి చేశాడు.

ఆఫీసునుంచి కొలీగ్సూ, ఇద్దరు డైరెక్టర్లూవొచ్చి అతనికి శుభాకాంక్షలుచెప్పి ఇంటికి తీసికెళ్ళేరు... అతని ఇంటిదగ్గరే పార్టీ ఏర్పాటు చేశారు.

శేఖర్ తన రెండు డ్రింకులూ అయ్యాక మూడోది గ్లాసులో వేసుకున్నా, తాగలేకపోయాడు... ఫ్రెండ్స్ సంతృప్తిగా అతన్ని హేళన చేశారు.

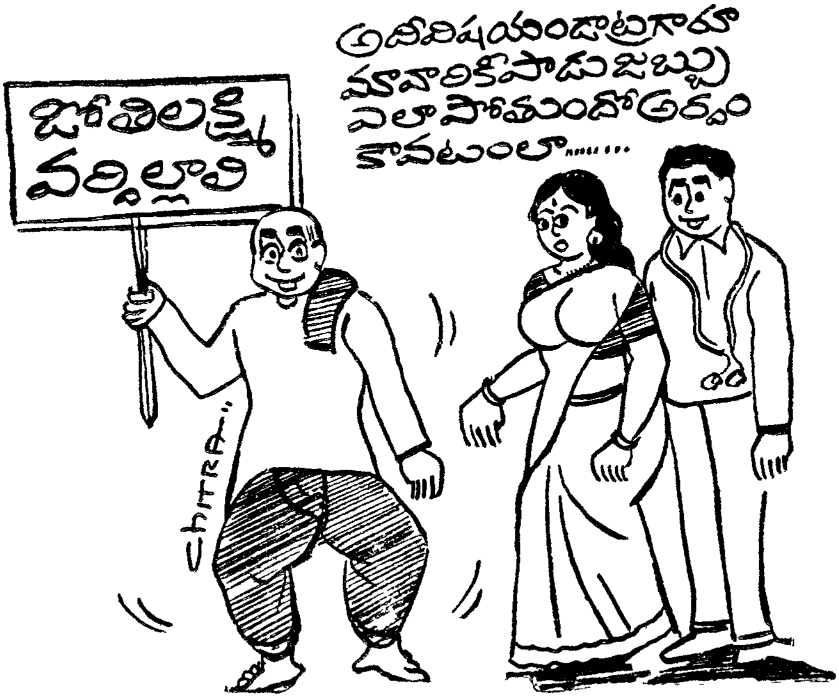

'అందరూ వెళ్ళిపోయేసరికి రాత్రి పది అయింది.

అప్పుడతను శాంతికి టెలిఫోన్ చేశాడు—ఈ కథకి అంతం అస్పష్టంగా ఆవడం ఇష్టంలేక.

అతనికి ఆమె కంఠస్వరం వినిపించగానే, 'శాంతీ! నేను నిన్ను డిస్టర్బ్‌చేస్తున్నానా?' అన్నాడు.

శాంతి నవ్వి, 'లేదులే... ఎక్కడినించి?' అంది.

'ఇంటినించి'

'బాగున్నావా?'

'చాలాను...'

'గుడ్...'

ఆ తరవాత ఏమనాలో అతనికి తెలియలేదు. ఆమెని చాలా ప్రశ్నలు వెయ్యాలని అతనుకున్నాడు. కాని, అవన్నీ అసందర్భంగా అనిపించాయి.

నిశ్శబ్దానికి అడ్డొస్తూ, 'శేఖర్!... ఇక్కడ చాలామంది ఉన్నారు. కాని, ఒక్కసారి నిన్ను చూడాలి...ఇప్పుడే. వొచ్చేదా?' అంది శాంతి.

అతను ఆలోచనలో పడ్డాడు.

'పదినిమిషాలలో అక్కడ ఉంటాను.'

శాంతి టెలిఫోన్ పెట్టేసింది.

ఆమె వొచ్చేసరికి అతని డ్రాయింగ్ రూమ్ ఇంకా చిందరవందరగానే ఉంది. సిగరెట్ల పీకలతో నిండిన ఆష్‌ట్రేలూ, ఖాళీ గ్లాసులూ అసహ్యంగా కనిపిస్తున్నాయి.

శాంతివొచ్చి సోఫాలోకూర్చుని 'ఈమధ్య నా ప్రవర్తన విచిత్రంగా కనిపించింది కాదూ?' అంది ఉపోద్ఘాతం లేకుండా.

'అవును...'

'కారణం వినాలని ఉందా?'

'నీ ఇష్టం...'

'చెప్పాలని ఉంది నాకు...మళ్ళీ మనం కలుస్తామని అనుకోకు—చెప్పనీ' అంది.

'చెప్పు' అన్నాడు శేఖర్, అటూ ఇటూ పచారుచేస్తూ.

'నాకు ఎదురుగాకూర్చో...ఇంత కదలిక చూస్తే నెర్వస్‌గా ఉంటుంది నాకు.'

శేఖర్ ఆమె మాట్లాడుతున్న తీరుకి ఆశ్చర్యపడి, ఆమెకి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు.

'థాంక్స్...శేఖర్, కమల్ ఇంట్లో పార్టీ నాటినుంచి - చా లా దూ రం వొచ్చే

అతను జవాబివ్వలేదు.

'ఆర్నాటి నించీ నిన్ను ప్రేమించాను... అదీ నీకు తెలుసును...'

'అవును — కాని...'

'అదే చెప్తున్నాను. తరవాత నువ్వు ప్రేమలో పడ్డావు — నీ ప్రవర్తన పూర్తిగా మారిపోయింది. గౌరవనీయుడవు యువ పోయావు'

'................'

'అదే నాకు పడదు శేఖర్ — నాది విచిత్ర ప్రవృత్తి అంటే అను. కాని, మెత్తటి మనుషులంటే చీదరించుకుంటాను నేను ... దానికి క్షమాపణ చెప్పడంలేదు. నీకు అర్థమౌతుందనుకుంటాను.'

శేఖర్ లేచి నిలబడి, ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు — అక్కడ మార్దవంగాని, అను రాగం కాని కనిపించలేదు.

శాంతి తన బేగ్ తీసి, ఆనాడతనిచ్చిన నెక్లెస్ తీసి అతనికి ఇచ్చేందుకు చెయ్యి జాపుతూ, 'ఇది నాకు వొద్దు శేఖర్ ... నువ్వే ఉంచుకో' అంది.

'ఇచ్చినది తిరిగి తీసుకునే లోభం లేదు శాంతీ!... నువ్వే ఉంచుకో' అన్నాడు కోపంగా శేఖర్. అతని కోపం ఆమెమీద కాదు, తన మీదనే.

శాంతి నవ్వి, 'నీకు చాలా ప్రియురాళ్లు ఉన్నారు కదా! వీరికైనా ఇయ్యి. నాకు నగలమీద మోజు లేదు' అంది.

'కుదరదు'

శాంతి నెక్లెస్ పెట్టెలోఉంచి టేబిల్ మీద పెట్టి నిలబడి బయలుదేరుతూ, 'నీ యిష్టం — కాని. అది నాకు పాములాగ కనిపిస్తోంది. నేను ఏ పరిస్థితుల్లోనూ పట్టుకుని వెళ్ళను...గుడ్‌బై!' అని, నెమ్మదిగా అడుగులు వేసింది.

శేఖర్ ఆ పెట్టె చేతిలోకి తీసుకుని కోపంగా ఆమెమీదికి విసరబోయాడు.

శాంతి ఒక్కసారి వెనక్కి చూసి, అతని తీరాన్ని గమనించి క్షణమాత్రం నిలబడి, మళ్ళ ముందుకి సాగి, తలుపుతీసి మళ్లీ వెనక్కి చూసింది.

అతను చేతిలో ఆ పెట్టెతో అలాగే నిలబడి ఉన్నాడు. వెక్కిరిస్తోన్న ఆమె కళ్ళు మరింత కోపోద్రిక్తుడిగా చేశాయి.

అతను పెట్టెని గోడకేసి కొట్టాడు. నెక్లెస్ బయటికివొచ్చి, నేలమీద పడింది.

శాంతి ఆహ్లాదంగా చెందినట్టు ఆమె ముఖం చూస్తే తెలిసి ఉండేది ... ఆ విసరడం ఆమెమీదికే విసిరితే, ఆ ఆశా భంగం ఉండిఉండేది కాదు.

ఆమె నిరసంగా తలుపువేసి బయటికి వెళ్ళిపోయింది

శేఖర్ ఆ మూసిన తలుపువేపు చూస్తూ చాలాసేపు నిలబడి, తరవాత సోఫాలో కూర్చుని నెక్లెస్‌వేపు దృష్టిని మళ్లించాడు

చివరికి నెమ్మదిగా నెక్లెస్ తీసి, డ్రాయర్‌లో పడేసి, ఓ డ్రింక్ గ్లాసుతో సేదదీర్చు కున్నాడు.

దాని రుచి చేదుగా ఉంది.

ఓంపిలాగ. ●

సప్తవిధ పాపాలు

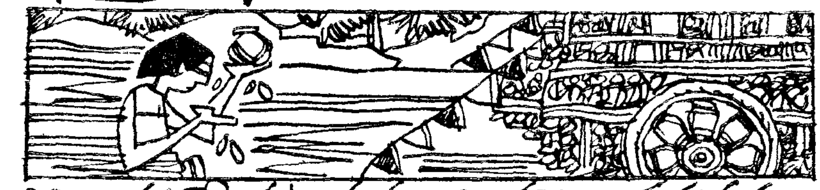

బులుసు వెంకటరమణయ్య — ధర్మపథం

మనం చేసే పనులలో కొన్ని పుణ్య కృత్యాలు; కొన్ని పాపకార్యాలు కూడా ఉంటాయి. అందులో ఎక్కువ, తక్కువ భేదాలు ఉండవచ్చును. ఆ భేదాలను అటుంచి గమనించగా పాపాలు ఏడు విధాలుగా ఉంటాయని తెలుస్తుంది.

'ఏతజ్జన్మకృతం పాపం
యచ్చ జన్మాంతరార్జితమ్,
మనోవాక్కాయజం యచ్చ
జ్ఞాతాజ్ఞాతం చ యత్పునః
ఇతి సప్తవిధం పాపం—'

అని ఆ భేదాలు చెప్పబడినవి. అవి-(1) ఈ జన్మలో చేసుకున్న పాపం (2) వెనకటి జన్మలో చేసినది, (3) మనస్సువల్ల కలిగినది, (4) మాటమూలంగా వచ్చినది, (5) శరీరంవల్ల చేసినది, (6) తెలిసి చేసినది, (7) తెలియక చేసినది— అని.

మనం ఎంత ప్రయత్నించినా పాపాలు చెయ్యకుండా తప్పించుకోలేము. ఈ జన్మలో సంపాదించుకొన్న పాపం ఈ భేదాలలో ఒకటి.

కడచిన జన్మలో చేసుకున్న పాప పుణ్యాలు ఈ జన్మలోనూ మన పుట్టుకతోనే ప్రాప్తిస్తాయి. అలా సంపాదించుకున్నది జన్మాంతర పాపం.

పైకి చెప్పకపోయినా, మనస్సులోనే ఏ కారణంచేతనైనా ఇతరులను తిట్టుకొనడమో, నిందించడమో జరగవచ్చు అది కూడా పాపమే! అది బయటికి తెలియని పాపం!

ఇతరులపై ఉండే అసూయ, కోపం పట్టలేక మాటలమూలంగా వాటిని వ్యక్తం చెయ్యడం వల్ల కలిగే పాపం మరొక రకమైనది.

కోపంతోను, ద్వేషంతోను చెయ్యి కలుగజేసుకొని ఆర్జించే కోపం మరొక భేదం.

కొన్ని పాపాలను మనం, అవి పాపాలని తెలిసి కూడా చెయ్యడం ఉన్నది. అట్టివి జ్ఞాత పాపములు.

కొన్ని పాపాలను మనం పాపాలని తెలియకుండానే చేస్తాము. అట్టివి అజ్ఞాతములైన పాపాలు.

ఈ రీతిగా సంభవించే పాపాల వల్ల దుఃఖం కలుగుతుంది. రోగం కలుగుతుంది. ఈ ఫలితాలు ప్రత్యక్ష గోచరమైనవి.

ఈ శోక, రోగాలు— రథసప్తమి నాడు స్నానం చెయ్యడం వల్ల నశిస్తాయట! ఆ నాడు స్నానం చేసే సమయంలో

'యద్యజ్జన్మకృతం పాపం
మయా సప్తసు జన్మసు
తన్మే రోగం చ శోకం చ
మాకరీ హంతు సప్తమీ'

అని పఠిస్తారు. మకర మాసపు సప్తమి రథ సప్తమి. నాటి స్నానం ఏడు జన్మలలో చేసిన పాపాలనీ, రోగ శోకాలనీ నశింప జేయాలని దీని అభిప్రాయం. ●